

Vrolijk ongemak met een kakkerlak

Doldwaze komedie in twee bedrijven

door
LAUREN WILSON

vertaling
Bas de Haas

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VROLIJK ONGEMAK MET EEN KAKKERLAK – CHÂTEAU LA ROACH** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LAUREN WILSON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2002 by Lauren Wilson
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **18** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Rolverdeling (in volgorde van opkomst):

Mimi Laroche	hoteleigenares
François Laroche	hoteleigenaar, Mimi's echtgenoot
Robin Wren	piccolo
Paolo Quinti	Italiaanse chefkok
Happy Lamperson	liftbediende
Elsie Welks	kamermeisje
Gina Retch	dienster
Roskel T.Goomey	verdelger van ongedierte
Josie Nackerly	pasgetrouwde gaste
Jip Nackerly	haar echtgenoot
Enira de Can	weduwe
Madame Zillinda	haar geestelijke raadvrouw
Nigel Havic	fietser uit Engeland
Lola St.Brittania	manager van kindersterretjes
Ronnie Zircon	tien jaar oud kindersterretje
Hanula Bing	schrijver op reis
Liza Bethingil	non
Kakkerlak	treedt ook op als Rat

De rollen van Robin, Happy en Roskel kunnen zowel door een vrouw als een man worden gespeeld.

DÉCOR:

Het stuk speelt in het heden, in Chateau Laroche, een klein hotel aan de oever van een meer. Er zijn vijf uitgangen: klapdeurtjes linksvoor naar de keuken; een deur rechtsvoor naar buiten toe (beide zijden van de deur moeten voor het publiek zichtbaar zijn); een raam naast deze deur waar doorheen geklommen kan worden; midden achter een lift met twee schuifdeuren (die vanachter het décor bediend kunnen worden) en twee deuren rechts en links naast deze lift, resp. leidend naar het trappenhuis en naar de privé-vertrekken van François en Mimi. Op het toneel een hotelbalie, sterk genoeg om op te staan of te zitten, met daarop een bel, een telefoontoestel, een schaal met pepermuntjes, een telefoon-boek en een krant; op de voorgrond een bank met daarnaast een tafeltje met een pot met varens; en een drukknop naast de lift. Overige zetstukken komen erbij in het eerste bedrijf, scène drie. Meer bijzonderheden zijn te vinden in de Aanwijzingen.

CHÂTEAU LA ROACH
by
LAUREN WILSON

EERSTE BEDRIJF SCÈNE 1

Bij het opgaan van het doek is de hal van het hotel zichtbaar. Men hoort een luide kreet vanachter de schermen, gevolgd door enkele doffe klappen. Mimi komt in paniek linksachter op.

MIMI: François! François! *(Naar het raam, doet dit open en roept)*
François, kom vlug!

FRANÇOIS: *(Verschijnt in het raam, een verrekijker in de hand. Hij praat met een Frans accent)* Wat is er, Mimi? Kan je niet zien ik ben de vogels aan het bekijken?

MIMI: Laat die stomme vogels maar! Er is iets verschrikkelijks gebeurd!

FRANÇOIS: Verschrikkelijk? Blijf staan! Ik kom subiet! *(Naar de deur, probeert die te openen. Terug naar het raam)* De deur, hij klemt! *(Ze proberen allebei de deur met geweld te openen)* Til de kruk omhoog!

MIMI: Doe ik al!

FRANÇOIS: *(Weer naar het raam)* Laat maar! Ik klim wel door het raam! *(Stapt naar binnen)* Die idioot van een piccolo! Ik heb gezegd hij moest dat repareren, nietwaar?

MIMI: François,.....

FRANÇOIS: Hij heeft mijn woorden in zijn ene oor laten gaan en ze door het andere er uit laten vallen!

MIMI: François, we hebben een groter probleem dan die piccolo.

FRANÇOIS: Het kamermeisje. Heeft zij weer alle pepermunten opgegeten?

MIMI: Nee, erger dan dat. François, er zit een insect in de badkamer.

FRANÇOIS: Een insect?

MIMI: Ja, een grote kakkerlak!

FRANÇOIS: Welnee, Mimi, dat kan niet. Ik weet zeker het is een mot. *(Spreekt het woord 'mot' met een zwaar accent uit)*

MIMI: Een wat?

FRANÇOIS: Een mot. Je weet wel, met vleugels? Het vliegt naar de vlam en... *(Maakt een sissend geluid)*

MIMI: Ik weet geloof ik heel goed wat een mot is als ik er een zie, en dit was beslist geen mot! Als je me niet gelooft, ga dan zelf maar kijken!

FRANÇOIS: Heel goed. Ik zal kijken gaan naar je kleine insectje, maar dan ga ik weer verder met kijken van vogels! *(Links achter af. Van achter)* Misschien je kan beter naar bed gaan, Mimi. Die hallucinaties worden wellicht door een of andere koorts veroorzaakt en... *(Schreeuwt. Enkele doffe klappen. Komt links achter weer op, bevend)* Sacré bleu...

MIMI: Heb je hem gezien?

FRANÇOIS: Hem? Het was geen 'hem', Mimi. Het was 'ze'.

MIMI: Bedoel je dat het er meer dan een was?

FRANÇOIS: Drie!

MIMI: Wat deden ze?

FRANÇOIS: Naar mij kijken. Ze gaven me een blik, ik kan niet navertellen... Een blik die mij recht in mijn ziel raakte...

MIMI: En toen?

FRANÇOIS: Heb ik ze doodgeslagen. (*Mimi hijgt even*) Tenminste, twee. De derde, hij pakte een haarborstel en gooide die naar me. (*Wrijft over zijn hoofd*)

MIMI: Oh, wat akelig! Heb je je pijn gedaan?

FRANÇOIS: Het is maar een bultje. Maar de pijn gaat dieper, snap je?

MIMI: Ja, natuurlijk. Maar François, we moeten er iets aan doen. Vanmiddag komen er nieuwe gasten, en een daarvan is Hanula Bing.

FRANÇOIS: Bing? Bedoel je van Bing's Reisgidsen?

MIMI: Precies. Ze wil ons opnemen in haar nieuwe gids. Ik zie het al voor me: Chateau Laroche, gelegen aan het meer Likawomba. Een charmant vakantieplekje in Europese stijl gebouwd, speciaal aanbevolen voor hen die houden van kakkerlakken die over het meubilair heen en weer rennen.

FRANÇOIS: Geen paniek. Misschien het was alleen maar een, hoe zeg je dat...

MIMI: Een gelukje?

FRANÇOIS: Nee.

MIMI: Een afwijking?

FRANÇOIS: Nee.

MIMI: Iets dat maar een keer voorkomt en daarna nooit weer?

FRANÇOIS: Dat is het.

MIMI: Nou, laten we het hopen. Ik ga me ondertussen verder aankleden. (*Links achter af*)

FRANÇOIS: Mooi, mooi. Ik ga waarschuwen het personeel. Maar waar is het personeel? Ze horen heen en weer te draven als eekhoorns in een eikeboom. (*Belt*) Robin! (*Belt weer*) Robin! (*Naar deur links*) Robin!

ROBIN: (*Komt door de keukendeur op, die tegen François aan slaat*) Sorry, meneer.

FRANÇOIS: Robin, waar zat je?

ROBIN: Oh, nouja, ziet u, ik was...

FRANÇOIS: Laat maar zitten! Kom eens hier. (*Beiden naar de balie*) Robin, je ziet deze bel?

ROBIN: Ja, meneer.

FRANÇOIS: Très bien. En, Robin, vertel me eens, wat is de betekenis van een piccolo, ook wel bellejongen genaamd?

ROBIN: Iemand die koffers draagt? (*François kijkt hem met afkeer aan*) Iemand die bagage draagt?

FRANÇOIS: Robin.

ROBIN: Koffers?

FRANÇOIS: Robin! De betekenis is eenvoudig! Als de bel rinkelt je springt op!

ROBIN: Ja maar, meneer. Ik heb zwakke enkels, en...

FRANÇOIS: Niet dat springen! Het springen, het moet hier gebeuren... (*Hij port Robin in zijn ribben*) Als de bel rinkelt, jouw hart, het moet opspringen als een eekhoorn! Het roepen van een bel, het moet zijn als het roepen van een baby vogel in het nest: ik wil voedsel, ik wil voedsel! Snap je, Robin?

ROBIN: (*Denkt even na*) Nee.

FRANÇOIS: Ik spreek over instinct! Als jij hoort de bel, je komt en je pakt de balie, zonder uitstel, zonder nadenken!

ROBIN: Zonder nadenken?

FRANÇOIS: Pak de balie, Robin! (*Belt*)

ROBIN: Die heb ik al beet.

FRANÇOIS: Denk niet na! Pak de balie vast! (*Belt weer. Robin grijpt de balie vast*) Goed! Nu loslaten! (*Robin doet een stap terug. François belt*) Pak de balie beet! (*Robin doet het*) Goed! Loslaten! (*Robin doet weer een stap achteruit en François belt*) Beetpakken! (*Robin doet het*) Heel goed. Ik geloof we beginnen licht te zien aan het eind van de brug.

ROBIN: U bedoelt de tunnel.

FRANÇOIS: Niet denken, Robin.

ROBIN: Okee.

FRANÇOIS: Robin?

ROBIN: Ja, meneer?

FRANÇOIS: Vertel me, heb jij gezien kleine insecten hier? (*Robin pauzeert even*) Nu jij mag denken.

ROBIN: Goed. Nee, ik heb geen kleine insecten gezien.

FRANÇOIS: Mooi zo.

ROBIN: Maar ik heb wel een paar fikse kakkerlakken gezien.

FRANÇOIS: Mon Dieu! Het is zoals ik vreesde. Robin, we moeten bijeenroepen al het personeel. Ga het kamermeisje halen en die kleine die de lift bedient, op en neer, op en neer.

ROBIN: Ja, meneer.

FRANÇOIS: Ik haal de anderen. Zeg dat ze moeten komen in de hall!

MIMI: (*Links achter op*) Goedemorgen, Robin!

ROBIN: Morgen, m'vrouw. (*Links voor af door de klapdeurtjes*)

MIMI: Oh, François, Paolo wil je spreken.

FRANÇOIS: Sacré bleu! Wat wil hij deze keer?

MIMI: Iets over tandenstokers. Hij schijnt nogal opgewonden.

FRANÇOIS: Olala! Ik heb genoeg van die Italiaanse notentaart. Jij kunt niet met hem spreken?

MIMI: Ik moet de post ophalen. Bovendien spreekt hij alleen met jou. Hij zit in de keuken, onder het aanrecht. (*Rechtsvoor af*)

FRANÇOIS: Olala! (*Naar deurtjes links voor en roept naar achteren*) Paolo! Paolo, kom hier!

PAOLO's stem (*Van achteren, met een zwaar Italiaans accent*) Ik kom, si. Maar eerst u beloven moet haar loon inhouden!

FRANÇOIS: Inhouden loon van wie?

PAOLO's stem: Van Gina, die slechte imitatie van dienstster!

FRANÇOIS: Wat zij heeft gedaan deze keer? Waterglazen te vol gegoten?

PAOLO: (*Komt in deuropening*) U bespot mij. Ik weet. Paolo, hij is gevoelig voor zulke dingen.

FRANÇOIS: Gevoelig. Zo je kan het ook zeggen.

PAOLO: Gisteren, ik maak de calzone al pollo, het kost mij zes uren... Mijn ziel, ik leg die in schotel. En Gina, u weet zij durft wat te doen? Zij neemt mijn ziel en steekt tandenstoker daar in!

FRANÇOIS: Een tandenstoker.

PAOLO: Met klein roze vlaggetje boven. Ik zg tegen haar: Haal eruit! Zij zegt: ziet beter uit zo. Ik zeg: lijkt op eten van McDonald! Zij zegt: Zet 'm op, makker. Wat betekent zet 'm op, makker? Opzetten? Waarop?

FRANÇOIS: Paolo, Paolo, je moet bedaren.

PAOLO: Si, si.

FRANÇOIS: Die Amerikanen, zij zijn niet zoals jij en mij. Zij hebben geen smaak.

PAOLO: Si, het is waar wat u zegt.

FRANÇOIS: Je hebt kleren gezien die zij dragen. De T-shirt, de sportbroek?

PAOLO: Dio mio. (*Slaat een kruis*)

FRANÇOIS: Maar dat is voor dat wij helpen hen, mon ami. Wij moeten het geduld hebben. Wij moeten niet verliezen onze goed humeur.

PAOLO: Niet verliezen onze humeur. Dat mogelijk is?

FRANÇOIS: Je moet hobby zoeken, Paolo. Iets om jou af te leiden. Zoals ik, ik heb het kijken van vogels.

PAOLO: Een hobby, si. Als breien. Mijn mama in Napoli, zij breide de kleine truien voor mij, al was temperatuur 90 graden.

FRANÇOIS: Ja, als breien of manden maken. *(Paolo stamp op de grond)* Of dansen...

PAOLO: Ik was niet dansen. Een kakkerlak, hij liep op grond.

FRANÇOIS: Sacré bleu!

PAOLO: Si, en deze morgen een hele familie van hen in keuken. Zij maken een kampeertentje van een servet. Maar u niet bang zijn... ik sloeg ze tot moes met braadpan!

FRANÇOIS: Olala.

PAOLO: Het was vreemd, weet u. Zij werpen blik op mij, ik kan niet beschrijven.

FRANÇOIS: Ja, ja, ik ken die blik. *(Grijpt Paolo even bij zijn schouders)* Ik zeg jou, wij moeten iets doen aan deze insecten!

PAOLO: Si, misschien andere personeel waarschuwen.

FRANÇOIS: Oui. Het personeel! Die idioot van een bellejongen.... Ik zeg hem het personeel bijeen te roepen, het gaat hem in het ene oor en vliegt het andere oor eruit! *(Belt)* Robin! *(Belt weer)* Robin! *(Naar de klapdeuren links en roept)* Robin!

ROBIN: *(Komt door de klapdeurtjes binnen, die François raken)* Het personeel komt eraan, meneer.

FRANÇOIS: Bedankt! *(De bel van de lift rinkelt en de deuren openen zich. In de lift staan Elsie, snikkend in een zakdoek, en Happy, de liftbediende)*

HAPPY: De hal.

ELSIE: Dus toen zei ik: Nou, als je er zo over denkt, waarom neem je dan je verlovingsring niet terug? En weet je wat hij zei?

HAPPY: Nee.

ELSIE: Hij zei: prima.

HAPPY: Het is een lomperik. Goed dat je van hem af bent.

ELSIE: Dat weet ik. En dat zeg ik ook steeds tegen mezelf, maar op een of andere manier lijkt het niet....

FRANÇOIS: Pardonnez-moi.

ELSIE: O, hallo, François. *(Snuif haar neus)*

HAPPY: Naar boven?

FRANÇOIS: Nee, Happy, niet naar boven. We hebben personeelsvergadering.

ELSIE: Als het over de pepermuntjes gaat, ik zweer dat ik dat niet geweest ben. De schaal was al leeg toen ik vanmorgen hier binnenkwam.

FRANÇOIS: Het gaat niet over pepermuntjes. Het gaat over een petit problème dat we hebben met insecten.

HAPPY: Oh, de kakkerlakken.

FRANÇOIS: Je weet ervan? Ze zitten ook in de lift?

HAPPY: Nou, ze gaan meestal mee tot de derde verdieping. U weet dat er vandaar uit een mooi uitzicht op het meer is.

FRANÇOIS: Ja, ik ben bekend met het uitzicht. Maar je bedoelt ze zitten ook in de kamers van de gasten?

ELSIE: In de slaapkamers en in de badkamers.

HAPPY: En in de gangen.

ELSIE: En in de kelder.

HAPPY: De kelder. Jongens, jongens, het lijkt daar beneden wel het Rijk der Fantasie.

GINA: *(Rechtsvoor op)* Het spijt me dat ik te laat ben.

PAOLO: Bah! Twintig minuten te laat vandaag! U moet haar loon inhouden!

FRANÇOIS: Paolo...

PAOLO: Si, si, ik ben kalm. Maar toch u moet loon inhouden!

GINA: Waarom is iedereen hier bij elkaar? Is het vanwege de pepermintjes, want...

ELSIE: Het gaat niet over pepermintjes.

GINA: O, gelukkig.

ROBIN: Het gaat over de kakkerlakken.

GINA: O, die. Tja, daar zou iemand inderdaad iets aan moeten doen *(Allen knikken instemmend)*

MIMI: *(Rechtsvoor op en naar de balie, post in haar hand)* Goeiemorgen allemaal!

ALLEN: Goedenmorgen.

MIMI: Hoe gaat het met jullie allemaal? *(Allen reageren hierop door elkaar)*

FRANÇOIS: Mensen! Mensen! Mimi, alsjeblieft, we proberen te vergaderen hier.

MIMI: Let niet op mij. Ik maak alleen maar de post open.

FRANÇOIS: Allemaal op een rij! Ik geloof ik moet de orde scheppen om alles in orde te krijgen. *(Het personeel gaat in de rij staan, slordig en ordeloos)* Olala. Het lijkt wel op iets dat de poes naar binnen heeft gesleept! Jullie zijn de medewerkers van Chateau Laroche! *(Ze nemen nu een houding aan zoals François beveelt)* Buiken in! Schouders achteruit! Hoofd omhoog! Zo, dat is beter! *(Hij keert zich om waarop iedereen zijn eerdere houding weer aanneemt)* Nu, mensen, wij hebben een probleem très serieus in handen. Het Chateau Laroche, het is vergeven van de insecten en wij moeten die kwijt zien te raken!

MIMI: Wacht even! Wacht even! Kijk eens hiernaar! *(Ze houdt een brief in de hoogte)*

FRANÇOIS: Mimi, zoals ik al gezegd heb, wij zijn aan het vergaderen... is dat een roze envelop? Zeg dat het geen roze envelop is.

MIMI: Het is een roze envelop.

FRANÇOIS: Sacré bleu!

GINA: Wat is er mis met een roze envelop?

ROBIN: Die komt van het ministerie van volksgezondheid.

HAPPY: Oh juist.

MIMI: (*Leest hardop*) Aan de directie van Chateau Laroche. Wij sturen u heden een vertegenwoordiger van ons ministerie om uw etablissement aan een inspectie te onderwerpen. Deze vertegenwoordiger zal zich voordoen als een normale gast om nauwkeuriger het gezondheidspeil en de mate van hygiene aldaar te kunnen vaststellen. U zult na onze inspectie over onze bevindingen geïnformeerd worden.

HAPPY: Nou, dan kunnen we beter nu maar gaan inpakken.

ROBIN: Ik herinner me dat oude jachthuis aan de overkant van het meer. Ze vonden ratten in de provisiekast en de tent werd dezelfde dag nog gesloten.

ELSIE: Bedoel je dat we onze baan zouden kunnen verliezen? (*Begint te huilen*) Ik kan het niet geloven. Ik raak op een en dezelfde dag mijn verloofde en mijn baan kwijt!

GINA: Hè? Bedoel je dat er geen bruiloft komt?

ELSIE: Ik heb hem mijn ring teruggegeven.

ROBIN: Jij verdient een beter iemand dan hem, Elsie.

ELSIE: Dank je, Robin.

GINA: Mee eens. Die vent was niks waard.

ELSIE: Maar hij had zulk mooi haar.

HAPPY: Daar heeft ze gelijk in.

PAOLO: Ik weet niet. Ik heb beter haar gezien. Het was nogal vettig, niet? (*Allen knikken instemmend*)

FRANÇOIS: Mensen! Kunnen wij bij het onderwerp blijven? Wie komen er in ons hotel deze weekend?

MIMI: (*Kijkt in het hotelregister*) Wel, daar is de reisboekenschrijfster, Hanula Bing, en een jong pasgetrouwd stel. Dan een mevrouw Enira de Can... ze klonk merkwaardig door de telefoon, en klaarblijkelijk wordt ze vergezeld door haar persoonlijke hypnotiseur. En dan hebben we nog die Engelse knaap... hij fietst door het land.

FRANÇOIS: Dus dan een van deze mensen moet zijn de inspecteur. Het probleem, het is erger dan ik dacht. Dit betekent dat voordat de gasten arriveren wij hoe dan ook van kakkerlakken af moeten zien te komen. Ik wil nu graag suggesties horen van het personeel.

PAOLO: We kunnen tot moes slaan met braadpan.

GINA: We kunnen het hele hotel bruin schilderen zodat de kakkerlakken niet opvallen.

HAPPY: Welnee, daar zijn ze te groot voor, ze vallen ook dan op.

ELSIE: We kunnen ze een halsband om doen en beweren dat het honden zijn.

ROBIN: Ik denk dat ze te klein voor honden zijn. Ze lijken meer op muizen.

GINA: Dat zou leuk zijn! Kleine circusmuizen!

PAOLO: Circusmuizen! Ik zeg jou, tot moes slaan!

ELSIE: Maar waarom zouden we ze pijn doen? Als we nu eens een spoor van etenswaren leggen naar het meer toe, en daar een prettige warme plek organiseren waar ze heen kunnen, een klein hotel, alleen voor hen.

GINA: Jippie! Dat is een goed idee.

ELSIE: Meen je dat? *(Allen knikken instemmend)* Een klein hotel hier in de buurt?

ROBIN: In plaats van Chateau Laroche wordt het Chateau La Rochebuurt.

GINA: Met een kleine hal waar ze kunnen inchecken!

PAOLO: Si, si. En een kleine restaurant met kleine borden... Ik denk ik ga huilen! *(Het personeel praat hier met opwinding over)*

FRANÇOIS: Excuseer me, Mimi. Ik ga nu het dak op om mijzelf in de dood te storten.

HAPPY: Gaat u met de lift?

FRANÇOIS: Nee, bedankt, Happy, ik neem de trappen. Mimi, jij wil misschien afmaken de personeelsvergadering?

MIMI: François, er is geen reden om zo dramatisch te doen.

FRANÇOIS: Au contraire, Mimi. Er is alle reden voor! We hebben de insektenplaag, we hebben de gezondheidsinspecteur en we hebben, in plaats van personeel, een groep clowns!

GINA: Clowns! *(Maakt een wegwerpend gebaar en raakt per ongeluk degene die naast haar staat, die op zijn/haar beurt de volgende raakt, enzovoorts, zoals clowns in een circus. Iedereen, ook François doet hier aan mee; het aantikken gaat een of twee 'rondes' door, totdat Mimi haar volgende tekst spreekt. Gedurende deze actie plakt iemand de nep-kakkerlak op de rug van François zonder dat anderen dat merken; François houdt zijn rug buiten zicht van het publiek [zie Aanwijzingen])*

MIMI: Wacht eens, wacht even, iedereen. Ik heb geloof ik een idee. Nu we zelf de kakkerlakken niet kunnen verwijderen, moeten we er een verdelger bij halen.

ELSIE: Een verdelger? Maakt die ze dan niet dood?

MIMI: Nouja, technisch gesproken, ja, maar ik weet zeker dat ze geen pijn lijden. Een verdelger gebruikt chemicaliën en zo... gifgas, poeder. Het gaat allemaal heel wetenschappelijk. *(Pakt een telefoonboek van de balie en bladert er in)*

FRANÇOIS: Ja, Mimi. De wetenschap is allemaal goed en wel, maar het kost hoeveel?

MIMI: Ach, dat kost niet zoveel.... hier, luister even naar deze: Roskel T.Goomey, verdelger van insecten. Veilig, snel, reukloos. Speciale prijzen voor kakkerlakken. Als die niet verdwijnen doen wij het ook niet.

FRANÇOIS: Hmm, speciale prijzen... dat lijkt mij wel. Bon, het is besloten. Wij gaan deze Goskel Boomey huren en we gaan de schepseltjes vergassen naar Timboektoe. *(Spreekt 'Timboektoe' met een zwaar accent uit)*

ELSIE: Waarheen?

HAPPY: Timboektoe.

GINA: Moet ergens in Frankrijk liggen.

ROBIN: 'k Weet niet. Het hotel-idee spreekt me meer aan.

PAOLO: Si, en ik zou breien de kleine gordijnen...

FRANÇOIS: Stilte! Mes amis, dit is niet de moment om toe te geven aan de sentimentalité. Wij moeten sterk zijn. Wij moeten niet de emoties laten bewolken onze blik. Ja, de kleine schepseltjes, zij kijken ons aan met de ogen die te zeggen schijnen: Doe mij geen pijn. Maar daar gaat het niet om! Onze levens staan op het spel. Het is zij of wij, en, mes amis, zij zijn in groter aantal. Zelfs nu we praten hier, zij planten voort, zij groeien, zij worden sterker. We moeten hen stoppen! Wij moeten hen uitroeien voordat zij ons uitroeien! *(Allen juichen)*

GINA: Is er iemand die hem vertelt dat er een kakkerlak op zijn rug zit?

HAPPY: Ik hoopte dat die vanzelf eraf zou vallen.

FRANÇOIS: Quoi? Op mijn rug? *(Draait zich om en laat een grote kakkerlak zien)* Maak dood! Maak dood!

PAOLO: Ik pak die braadpan!

FRANÇOIS: Mimi!

MIMI: *(Neemt de telefoon ter hand)* Ja, François. Ik bel al, ik bel al... *(Lichten gaan uit)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto